

Prædiken af Bente Rosenkrants til Trinitatis søndag 2020.

Evangelietekst:

De elleve disciple gik til Galilæa til det bjerg, hvor Jesus havde sat dem stævne. Og da de så ham, tilbad de ham, men nogle tvivlede. Og Jesus kom hen og talte til dem og sagde: »Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«

Matt 28,16-20

”Mig er givet al magt i himlen og på jorden” – siger Jesus.
Dét er rigtig meget magt!

Det er tankevækkende:

Det er jo i kristendommens univers Gud fader den Almægtige, der er i stand til på den måde at give magten videre til nogen.... og den ”nogen” blev så Jesus, ham, der var så lidt magt-begærlig, at:

-han vendte den anden kind til, og ikke sørgede for at udnytte mulighederne for at hænge ud i magtens korridorer til egen fordel mens tid var...

-og som ikke red ind i Jerusalem på en krigshest, da han havde folkemasserne i sin hule hånd – men i stedet valgte et trækdyr og fredssymbol: et æsel.

-Og selv disciplene, nogle af de nærmeste vidner til at han i virkeligheden, almægtigt, brød dødens magt, de tvivlede på det alt sammen, hørte vi før. Og ikke desto mindre er det dem, han lægger det hele i hænderne på... før det bliver lagt i vores hænder....

Det hele kan da godt virke noget vakkelvorn.

Men: det er ham, al magt i himlen og på jorden hører til hos! Påstår kristendommen. Så langt så godt.

Men: Hvis dét er sandt, så må al anden magt jo være noget, vi låner af ham. Og så kan vi ikke gøre med den, hvad vi vil... men så må vi bestandig lytte efter, lægge mærke til, lade os inspirere af, hvordan det er, Jesus Kristus udøver sin magt. Sådan er det at være kristen!

Det er en stor opgave! Lige så stor, som det var den dag Jesus sendte disciplene ud i alverden... nu er det os, som er på. Og at være på og være til er altid at forholde sig til: magt. Vores egen og andres.

Hvordan brugte Jesus sin magt?

Ja, han vendte jo den anden kind til, han udnyttede ikke mulighederne til egen fordel, han red på æslet, tilgav syndere – og han vandt over døden.

Og nået dertil... så sendte han sine disciple ud med den opgave at give det hele videre – give alle mennesker del i det her, ved at give budskabet videre og ved at døbe ind i fællesskabet omkring det.

Hvad gør vi med den magt, vi kommer i besiddelse af?

To billeder har gjort indtryk på mig her i ugen. Fra USA.

Først det, hvor en hvid politimand knæler på en sort mands hals, så han dør af det. Det billede har udløst stor frustration og demonstrationer over hele USA.

Det andet er billedet af Trump.

Han har ladet den fredeligt demonstrerende menneskemængde udenfor det Hvide Hus beskyde med tåregas, så han kunne gå igennem den og stille sig foran kirken på den anden side af gaden med det formål at lade sig fotografere lige dér med Bibelen i hånden.

Undskyld mig... Men: hvad i alverden er det dog for en magtdemonstration? Hvad bilder han sig ind? Det har de også spurgt om inde fra den kirke. Og politimanden? Tænk at være så meget magt betroet – og så vælge at bruge den sådan. For det er jo et valg, at bruge sin magt sådan.

Dét her... det er jo nemt for mig at trække frem. Jeg tænker, vi alle synes, det er beskæmmende.

Det der er svært, er at indse, hvor gode eksempler det her er på, hvordan det nemt kan gå os alle sammen med den magt vi nu engang har... når vi glemmer at forholde os til, at magten har vi kun til låns – fra Gud... Det går altid galt, når mennesker tager magten og bruger den, som om det var deres egen:

Når terrorister sprænger deres bomber og river uskyldige med sig, er det for at vise deres egen magt.

Når politikere bruger deres magt til at undertrykke med, er det for at vise deres selverhvervede magt. Se, hvor vi kan!

Når voksne vælger at bruge den magt de har til at nedbryde børns selvtillid eller til at latterliggøre andre voksne, er det jo for at holde på magten som sin. Stive sig selv af. Mobning er en måde at vælge at bruge sin magt på. At ville kontrollere er en måde at vælge at bruge sin magt på. At få nogen til at tie med deres mening, er magt.

Men alt sådan noget er jo altid en påtaget magt. Og den bærer allerede undergangen i sig. Undergangen viser sig ved, at den altid bærer en form for frygt i sig. At kunne skabe frygt – for noget i det daglige, en frygt for anderledes mennesker... eller frygt for at blive kvalt af vold og tåregas – sådan noget er der en stor magt i. Man kan få mennesker til næsten hvad som helst, bare man gør dem bange. Den magt er så stor en fristelse at gribe til... det sker hele tiden. Men den er dømt til undergang... for der er ikke liv i den magt. Og den slags magtdemonstrationer afslører jo i virkeligheden også vores tvivl om, hvorvidt Jesus nu også har al magt.

Men – op imod alt det - SE så på, hvordan det er Jesus bruger sin magt!
"Mig er givet al magt i himlen og på jorden" Sikke meget frygt dén magt kunne bruges til.

Men han gør det modsatte: han sender en flok mennesker afsted... mennesker, så skrøbelige og vakkelvorne i deres tro, så man tænker, det kunne have været det samme... men han sender dem – med en forsikring om, at de IKKE skal frygte. For jeg er med jer, alle dage indtil verdens ende! Forsikrer han dem.

Der er så meget, de skal gøre. Der er så meget magt, de skal forholde sig til: den magt, Jesus giver dem, og de forskellige måder at udøve magt på, de kommer til at møde..... men de skal ikke gøre noget som helst ud af frygt.
Og de skal ikke bruge deres magt til at skabe frygt.

Gud Fader er almægtig – og i Jesus Kristus har vi set, at dén magt i virkeligheden hedder kærlighed – og i dén Ånd vil han følge disciplene og os ud i verden.... Ikke for at gøre hvad som helst – men for at gøre hvad som helst ud fra dét filter der hedder: driver det her på min egen magt – eller på Guds? Skaber det frygt – eller skaber det liv?

Hvordan forvalter jeg den magt, JEG har fået givet?

Det er en helt, helt særlig brug af magt der ligger i at sige: "Frygt ikke!" – som er den sætning, der står allerflest gange i Bibelen. Tænk, hvor meget liv, det skaber. Gå derfor ud i alverden og gør alle folkeslag til hans disciple – ved at døbe dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og ved at lære dem det, han har befalet. Dét er at døbe til, at magten er den treenige Guds og ikke vores – vi har bare fået lov til at låne den.

Man skal passe rigtig godt på det, man sådan får lov til at låne!